

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010278
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010278.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 26. februára 2020 v trestnej veci obžalovaného ml. M. K. a spol., za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 30.09.2019, sp.zn. 1T/23/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol spoluobžalovaný C. K. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák., pričom bolo u neho podľa § 44 Tr.zák. upustené od uloženia súhrnného trestu.

Naproti tomu bol obžalovaný ml. M. K. podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodený spod obžaloby za skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 28.03.2019 v čase okolo 19.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s C. K. v obci N. vošli na súvisle oplotený dvor rodinného domu č. XX, ktorého vlastníkom je X. K., následne prešli ku garáži a cez neuzamknuté dvere vošli dnu, odkiaľ vzali plastový televízny diaľkový ovládač, plastovú krabicu U. farby zn. Q. s presne nezisteným počtom klincov a vrtákov, balenie sáčkov na odpad zn. K. o objeme 120 l, plastové detské autíčko U. farby so K. na diaľkové ovládanie, 4 ks ovocných jogurtov a 3 kg mrazeného bravčového mäsa bez kosti, následne boli prichytení X. K. a z miesta ušli preč, pričom pri úteku časť vecí stratili a časť odniesli preč, čím poškodenému X. K. spôsobili škodu na odcudzených veciach v celkovej výške 31,30 Eur,

pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal.

Proti oslobodzujúcej časti rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovaného ml. M. K., a to proti výroku o vine, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.11.2019. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, s ktorými sa však nestotožnil, pretože prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne a výlučne v prospech obžalovaného.

Argumentoval tým, že obžalovaného usvedčuje zo spáchania skutku spoluobžalovaný C. K., ktorý to potvrdil vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní. Taktiež ho usvedčuje výpoveď svedka poškodeného X. K. zo dňa 28.03.2019, v ktorej podrobne popísal jednotlivé okolnosti skutku, a taktiež to, že dvoma osobami, ktoré vychádzali z garáže boli C. K. a ml. M. K.. Pri druhej

výpovedi z prípravného konania dňa 03.07.2019 zotrval na tom, že páchatelmi sú obaja obžalovaní, ale pri ml. M. K. si už nebol stopercentne istý, lebo tento mal na hlave kapucňu a hovoril mu, že on sa skutku nedopustil. Na hlavnom pojednávaní už vypovedal, že spoznal len C. K. a druhú osobu nespoznal, pretože ml. M. K. sa podobá na jeho brata A. K. a zopakoval, že tá druhá osoba mala na hlave kapucňu. Za takejto situácie bolo potrebné vychádzať z prvej výpovede svedka poškodeného, pretože si v deň skutku najlepšie zapamätal, ako sa skutok naozaj stal, vrátane osôb, ktoré ho spáchali.

Okrem toho bola zaistená z koberca v garáži pachová stopa, ktorá bola totožná s pachovou stopou ml. M. K.. Tento síce od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku popieral, ale postupne menil svoje výpovede v tom, kde sa v čase skutku nachádzal. Aj svedok S. S., ktorý mu mal potvrdiť, že bol obžalovaný u neho, neskôr pripustil, že v tom čase nebol doma, pretože pracuje na týždňovky a domov sa vracia len v piatok (skutok sa stal vo štvrtok), avšak zotrval na tom, že obžalovaný bol u neho doma, pretože mu to oznámili starí rodičia. Výpoveď tohto svedka je zjavne účelová, keďže ju menil podľa toho, ako mu boli ozrejmované okolnosti, ktoré boli v rozpore s jeho verziou.

Obdobne to platí aj pre výpoveď svedka A. K., ktorý sa z neznámeho dôvodu ku skutku priznal, pretože i jeho výpoveď bola účelová, keďže ani v hrubých rysoch nedokázal popísať priebeh skutku a svoju výpoveď opakovane menil po tom, čo bolo preukázané, že v určitých častiach klamal.

Svedkovia Z. K. a Z. R. potvrdili, že pred domom poškodeného pili práve s obžalovanými, pričom Z. R. doplnil, že poškodený, ktorý je jeho starý otec, mu povedal, že na dvore prichytil oboch obžalovaných.

Vykonané dôkazy preukazovali nielen vinu obžalovaného C. K., ale aj vinu obžalovaného ml. M. K., tieto boli jednoznačné a ničím nespochybnené. Naopak, dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného boli nepresvedčivé, keďže sa počas vykonávania niekoľkokrát zásadne menil ich obsah.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný ml. M. K. prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 05.02.2020.

Zdôraznil, že k skutku kladeného mu za vinu obžalobou, sa nedopustil on, ale jeho starší brat A. K.. Je nezákonné a neprípustné, aby bol odsúdený na základe omylu, keď jeho brat sa ku skutku od začiatku priznával a bolo to známe aj v rodine. Obaja sú si podobní postavou, výškou a hmotnosťou, a preto mohlo dôjsť k ich zámene. Túto skutočnosť žiadal preukázať výpoveďou svojho brata ako svedka už v prípravnom konaní, čo však OČTK nerespektovali, a týmto postupovali v rozpore so základnými zásadami Trestného poriadku, vrátane jeho práva na obhajobu. Na hlavnom pojednávaní skutočnosť, že sa naozaj skutku nedopustil on, potvrdil svojou svedeckou výpoveďou jeho brat A. K., ktorý zároveň priznal spáchanie skutku. Vypovedal tak napriek tomu, že si bol vedomý, že môže byť trestne stíhaný a nemá žiadnu logiku, aby sa priznal ku skutku, ktorý nespáchal. Bratovi ako dospelšej osobe hrozilo uloženie vyššieho trestu, keďže sa na neho vzťahuje prísnejšia trestná sadzba, naproti tomu on bol stíhaný ako mladistvý, kde sú nižšie trestné sadzby, navyše sám doposiaľ nebol súdom trestaný. Pokiaľ existovali v jeho výpovedi, ako aj výpovedi jeho brata, určité rozpory, oni sú jednoduchými osobami, s najnižším vzdelaním a majú menšie vyjadrovacie schopnosti. Okrem toho skutočnosť, že skutok spáchal jeho brat A. K., a nie on, potvrdila ich matka.

Po vznesení obvinenia ho svedok poškodený X. K. ako páchatel'a jednoznačne neoznačil, na hlavnom pojednávaní uviedol, že druhú osobu, ktorá skutok spáchala, vôbec nespoznal. Tejto nevidel do tváre, pretože mala na hlave stiahnutú kapucňu a vonku bola už tma, pričom svetlo bolo zapálené len v dome v kuchyni, a nie na dvore. Napokon sa s bratom ako súrodenci navzájom veľmi podobajú, preto ich dobre nerozoznal.

Na mieste neboli zaistené žiadne daktyloskopické stopy a pachová stopa nie je použiteľným dôkazom, pretože ju nemožno overiť žiadnou exaktnou metódou. Takýto dôkaz vo vyspelých štátoch nie je prípustný už ani ako podporný dôkaz. Svedok por. A. Z. pripustil zameniteľnosť pachu a osoby, keďže išlo o súrodencov. Podobný pach môže mať iný člen rodiny, najmä ak žijú a bývajú v jednom prostredí, pričom obaja súrodenci nosili aj rovnaké časti odevov.

Pokiaľ ide o spoluobžalovaného C. K., tento bol v čase skutku pod značným vplyvom alkoholu, preto si viaceré okolnosti vôbec nepamätal. Okrem toho, sa už v prípravnom konaní, ale hlavne na hlavnom pojednávaní vôbec nevyjadril k jeho výpovedi, ktorou spáchanie skutku poprel a k tejto okolnosti v prípravnom konaní odmietol vypovedať pri výsluchu o väzbe. OČTK v prípravnom konaní evidentne vykonávali len dôkazy slúžiace v jeho neprospech, čím porušili jeho právo na obhajobu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného ml. M. K. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného poukázal na svoje písomné vyjadrenie, napadnutý rozsudok považoval za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného ml. M. K. zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok kladený mu za vinu, spáchal. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na strane 6, s ktorým sa stotožnil.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanému za vinu a zároveň, že tento napĺňa všetky zákonné znaky vyššie uvedeného prečinu, u spoluobžalovaného C. K. aj ďalšieho prečinu, pričom tento už bol za jeho spáchanie právoplatne odsúdený. Súčasne bolo jednoznačne ustálené, že ho spáchal spoločným konaním s ďalšou osobou.

Možno súhlasiť s prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo prijateľné pri komplexnom posúdení tejto trestnej veci.

Krajský súd pripomína niekoľko dôležitých skutočností, ktoré nemožno pri hodnotení dôkazov opomenúť. Spoluobžalovaný C. K. má za sebou bohatú kriminálnu minulosť, keď už bol, napriek mladému veku, viackrát odsúdený pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, naproti tomu obžalovaný ml. M. K. doposiaľ nebol súdom trestaný. Tento spáchanie skutku od začiatku trestného stíhania popieral, v súlade s jeho tvrdením sa k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní priznal v procesnom postavení svedka jeho starší brat A. K., a to po tom, čo bol riadne, v súlade so zákonom poučený. Takýto postoj A. K. by bol ťažko logicky vysvetliteľný, ak by sa skutku naozaj nedopustil, najmä, ak by mu ako plnoletému páchatelovi hrozilo uloženie prísnejšieho trestu, ako obžalovanému M. K., ktorý bol trestne stíhaný ako mladistvý. Navyiac obžalovanému M. K., ako mladistvému a netrestanému, by pri zohľadnení všetkých ďalších relevantných okolností a zásad pre ukladanie trestov nebol ukladaný prísny trest, a v žiadnom prípade by mu nebol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, čo by eventuálne mohlo byť

dôvodom priznania sa jeho brata, ktorý by sa mu takýmto spôsobom snažil pomôcť a prevziať trestnú zodpovednosť na seba. Tieto skutočnosti však v danom prípade absentovali, preto nebol takýto postoj A. K. vôbec potrebný. Výpovede svedka poškodeného ohľadne stotožnenia druhého páchatela boli významné, keďže išlo o priamy dôkaz, tento ich však postupne menil v prospech obžalovaného ml. M. K., pričom ho na hlavnom pojednávaní ako druhého páchatela neoznačil. Práve táto svedecká výpoveď mala zásadný význam a na tejto zotrval, aj keď bol konfrontovaný s jeho prvou výpoveďou v prípravnom konaní, pričom k určitej zmene v prospech obžalovaného došlo už aj v jeho druhej výpovedi z prípravného konania. V tomto smere jeho presvedčivosť v určitej miere narúša a spochybňuje už len to, že postupne menil svoje výpovede, čo určite nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného. Nezanedbateľným bolo aj to, že obžalovaný ml. M. K. sa s bratom podobajú, pričom druhý páchatel mal na hlave kapučňu, a svedok poškodený ho zahliadol len na krátky okamih, a to za zníženej viditeľnosti v dôsledku tmy. Súhrn dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného ml. M. K., berúc do úvahy ich počet, obsah a dôkaznú hodnotu, nebol dostatočne spôsobilý na to, aby jednoznačne a v celom rozsahu vyvrátil jeho obhajobu, ktorú podporoval súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, hoci ju v určitej miere spochybnil.

Odvolačný súd dospel k záveru, že nie je síce úplne vylúčené, že sa obžalovaný ml. M. K. dopustil skutku kladeného mu za vinu, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania dôvodne podozrivý, avšak v tomto smere pretrvávajú viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď v konečnom dôsledku obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá skutok kladený mu za vinu, spáchala spoločne s už právoplatne odsúdeným C. K..

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.